

Sygn. akt V KK 274/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Włodzimierz Wróbel

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego,
w sprawie **A. M.**

skazanej z art. 180a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 11 marca 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn.
akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W. .**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w W. uznał oskarżoną A. M. za winną popełnienia przestępstwa z art. 180a k.k., polegającego na tym, że w dniu 29 marca 2018 r. w W., przy ul. N.

kierowała samochodem marki A. o nr rej. (...). nie stosując się do decyzji numer (...). wydanej przez Starostę K. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, za co wymierzył jej karę 300 stawek dziennych grzywny w kwocie po 30 zł. każda stawka oraz zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70 zł i wymierzył jej opłatę w wysokości 900 zł.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 3 sierpnia 2018 r.

Kasację od wyroku nakazowego wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, który zaskarżył go w całości na niekorzyść skazanej A. M., zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonej w postępowaniu nakazowym kary grzywny 300 stawek dziennych, a więc w wysokości przekraczającej przewidzianą w tym przepisie, w dacie orzekania, maksymalną jej wysokość, tj. 200 stawek dziennych, a nadto rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 42 § 1a k.k., polegające na nieorzeczeniu wobec A. M. obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, pomimo skazania oskarżonej za popełnienie przestępstwa z art. 180a k.k.

Podnosząc powyższe, Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna. Analiza treści zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w W. wskazuje bowiem jednoznacznie, że Sąd ten dopuścił się, w toku postępowania nakazowego prowadzonego pod sygn. akt II K (...), rażącego naruszenia przepisu postępowania karnego – art. 502 § 1 k.p.k., jak i przepisu prawa materialnego - art. 41 § 1a k.k., które to uchybienia implikują konieczność uchylenia zaskarżonego

wyroku Sądu Rejonowego i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec jedynie karę ograniczenia wolności lub grzywnę, przy czym wysokość grzywny nie może przekraczać 200 stawek dziennych albo 200 000 złotych. Treść ww. przepisu w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości określa górną granicę kary grzywny, która może być orzeczenia w tym trybie. Sąd Rejonowy w W. , skazując wyrokiem nakazowym A. M. za czyn z art. 180a k.k. wymierzył jej karę 300 stawek dziennych grzywny w kwocie po 30 zł każda stawka. Nie ulega zatem wątpliwości, że kształtując karę grzywny na wskazanym wyżej poziomie Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisu art. 502 § 1 k.p.k., które to uchybienie miało charakter rażący i mający istotny wpływ na treść wyroku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KK 328/17, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2011 r., sygn. akt IV KK 429/10).

Podobnie istotnym, rażącym naruszeniem przepisów prawa, tj. prawa materialnego, był brak orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 1a pkt 1 k.k., obowiązującego od dnia 1 czerwca 2017 r., sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 178b k.k. lub art. 180a k.k. A. M. została skazana ww. wyrokiem nakazowym za czyn z art. 180a k.k., popełniony w dniu 29 marca 2018 r. W dniu tym obowiązywał już zatem w porządku prawnym przepis art. 42 § 1a pkt 1 k.k. obligujący Sąd do orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w przypadku skazania sprawcy przestępstwa z art. 180a k.k.

Wskazać co prawda należy, że jakkolwiek literalne brzmienie art. 502 § 2 k.k. stanowi, że w razie wydania wyroku nakazowego, obok kary „*można, w wypadkach przewidzianych w ustawie, orzec środek karny...*”, to jednak, jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego, sąd jest obowiązany orzec środek karny, gdy ustawa tak stanowi (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt V KK 23/18). W niniejszej sprawie, mimo skazania A. M. za czyn z art. 180a k.k., Sąd Rejonowy w W. nie orzekł środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zaniechanie to stanowiło niewątpliwie rażące naruszenie

prawa materialnego, tj. art. 42 § 1a pkt 1 k.k., które miało istotny i oczywisty wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Z uwagi na wskazane wyżej uchybienia, których dopuścił się Sąd Rejonowy w W. przy wydaniu zaskarżonego kasacją orzeczenia, niezbędne było jego uchylenie i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Rozstrzygając sprawę ponownie Sąd pierwszej instancji będzie zobowiązany do wzięcia pod uwagę powyższych uwag i respektowania reguł określonych w art. 502 § 1 k.p.k. oraz art. 42 § 1a pkt 1 k.k.

Z powodów wskazanych powyżej, należało orzec jak w sentencji.